

	Inne	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat psychoterapii indywidualnej, w szczególności jej organizacji, przebiegu i stosowanych interwencji z zakresem typowym dla przyszłego miejsca pracy.	K_W11
P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat roli psychoterapeuty indywidualnego, jego predyspozycji i umiejętności oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy.	K_W15
P_W03	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę o założeniach i praktycznych zastosowaniach wybranych nurtów psychoterapii.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Umie rozpoznawać czynniki terapeutyczne, opisywać problem klienta w języku danej koncepcji psychoterapii zgodnie z praktyką zawodową	K_U10
P_U02	Potrafi planować oraz przeprowadzać proces diagnostyczny dotyczący różnych sfer funkcjonowania człowieka oraz jakości środowiska społecznego; wskazuje ograniczenia przeprowadzonej diagnozy.	K_U12
P_U03	Umie interpretować uzyskane wyniki i integruje dane pochodzące z różnych metod badawczych oraz wskazywać kierunki dalszych działań psychologicznych uwzględniające indywidualne potrzeby oraz zasoby jednostki.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest gotów do akceptacji wartości etyczne w relacji z klientem.	K_K02
P_K02	Prezentuje postawę świadomości wpływu swoich działań i zastosowanych metod terapeutycznych na klienta.	K_K05
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykłady:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Założenia i specyfika psychoterapii indywidualnej. Elementy wspólne i specyficzne w psychoterapii grupowej i indywidualnej	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Psychoterapeuta indywidualny: kompetencje, umiejętności, cechy	
W3	Osoba klienta (wybór klienta, zachowania, jego rodzina, wygląd i płeć). Klient po terapii	
W4	Proces terapii indywidualnej: cele, etapy, zadania, zasady. Zakłócenia procesu terapeutycznego. Regulacja emocji w psychoterapii indywidualnej	
W5	Pierwsze spotkanie z klientem, rozmowa diagnostyczna, zbieranie informacji o kliencie, diagnoza.	
W6	Praktyka psychoterapii indywidualnej (miejsce i bezpieczeństwo w pracy, granice i prywatność, zakończenie terapii)	
W7	Metody rozwijania warsztatu terapeuty indywidualnego	
W8	Praca z koterapeutą, terapia przy pomocy tłumacza.	

W9	Rozwój zawodowy psychoterapeuty indywidualnego. Wypalenie zawodowe i higiena psychiczna. Terapeuta jako osoba prywatna i jego relacja z otoczeniem.	
Lp.	Ćwiczenia:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Pierwsze spotkanie z klientem	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Rozmowa diagnostyczna, zbieranie informacji, analiza dokumentów, diagnoza	
T3	Czynniki warunkujące powstawanie problemów pacjentów	
T4	Czynniki wspólne i specyficzne w psychoterapii.	
T5	Integracyjny model psychoterapii J. Cz. Czabały: etapy procesu terapii, zadania i warsztat psychoterapeuty indywidualnego.	
T6	Identyfikacja i pokonywanie zakłóceń procesu terapeutycznego.	
T7	Wypalenie zawodowe i higiena psychiczna w pracy psychoterapeuty.	
T8	Szkolenie i rozwój profesjonalny psychoterapeuty indywidualnego.	
T9	Badania nad efektami i procesem psychoterapii indywidualnej.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
wykład	Kolokwium pisemne/ustne (zaliczenie z oceną)	Wiedza
ćwiczenia	Praca zaliczeniowa (projekt), prezentacja, aktywność studenta w czasie dyskusji	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, projektu, prezentacji, udziału w dyskusji na zajęciach.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Ocena kształtująca:

a) w zakresie wykładów:

- na podstawie odpowiedzi na pytania dotyczące materiału omówionego na poprzednich wykładach;

b) w zakresie ćwiczeń:

- na podstawie oceny bieżącego postępu realizacji zadań.

1. Określanie i wyjaśnianie studentom celów uczenia się i kryteriów osiągnięcia celów (określenie i wyjaśnienie studentom oczekiwań: nauczyciel wyjaśnia studentom, co będzie podlegało ocenie i tego od nich wymaga).

2. Organizowanie dyskusji, zadawanie pytań i zadań, uzyskując informację na temat procesu uczenia się studentów.

3. Udzielanie studentom informacji zwrotnej, która umożliwi im widoczny postęp w nauce i będzie zawierała odpowiedź na pytania: Co student zrobił dobrze? Co i jak student ma poprawić? Jak student ma się dalej uczyć, aby się rozwijać i robić postępy?

4. Umożliwianie studentom wzajemnego korzystania ze swojej wiedzy i umiejętności (poprzez pracę w grupach i parach, wzajemne nauczanie, ocenę koleżeńską).

5. Wspomaganie studentów, by stali się autorami procesu swojego uczenia się (rozwijanie u studentów wiary w swoje możliwości, motywacji do nauki i zaangażowania, odpowiedzialności za swój proces uczenia się).

Ocena podsumowująca:

Wykład: ocena wiedzy wykazanej na kolokwium pisemnym/ustnym o charakterze problemowym.

Liczba punktów wymagana do zaliczenia (51% maksymalnej liczby punktów możliwych do uzyskania).

Punktacja/oceny:

91%-100% - bdb.

81%-90% - db. plus

71%-80% - db.

61%-70% - dst. plus

51%-60% - dst.

50% – ndst.

Ćwiczenia:

Na ocenę podsumowującą składają się oceny cząstkowe zdobyte w trakcie ćwiczeń: ocena przygotowanego przez studenta projektu, ocena prezentacji projektu, ocena aktywności w trakcie dyskusji, ocena efektów indywidualnej i grupowej pracy studenta, stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności oraz osiągnięcia kompetencji zakładanych w przedmiotowych efektach uczenia się.

Ocena z ćwiczeń: zaliczony/niezaliczony

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	42	62
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h= 4 ECTS	100 h= 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Aleksandrowicz J., Psychoterapia. Podręcznik dla studentów, lekarzy i psychologów, wyd. PZWL, Warszawa 2009

Czabała J. Cz., Czynniki leczące w psychoterapii, wyd. PWN, Warszawa 2013

Grzesiuk L., Psychoterapia, tom 1-5, wyd. Eneteia, Warszawa 2005

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Kokoszka A., Drozdowski P. (red.), Wprowadzenie do psychoterapii, Wyd. UJ, Kraków 1994

Kratochvil S., Podstawy psychoterapii, wyd. Zysk i s-ka, Poznań, 2003

Szczukiewicz P., O pomaganiu i psychoterapeutach, Wyd. UMCS, Lublin 2005

Inne materiały dydaktyczne: